

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

8 december 1999

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het voornemen van de regering van de Franse Gemeenschap om een overleg te beginnen over de lokale radio's

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de aangekondigde fusies in het Gentse theatergebeuren

Rechtzetting

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Woensdag 8 december 1999

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.23 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het voornemen van de regering van de Franse Gemeenschap om een overleg te beginnen over de lokale radio's

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het voornemen van de regering van de Franse Gemeenschap om een overleg te beginnen over de lokale radio's.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de nieuwe mediaminister van de Franse Gemeenschap, mevrouw De Permentier, wenst blijkbaar opnieuw een dialoog op gang brengen over de lokale radio's. Ze zou dit hebben gezegd aan de lokale radio's van het Franstalig landsgedeelte.

Mijnheer de minister, tijdens de begrotingsbesprekingen heb ik begrepen dat u al enige contacten hebt gehad.

De Franse Gemeenschap wil een nieuw frequentieplan opstellen op basis van het internationaal plan dat in 1994 in Genève werd goedgekeurd. Het gaat daarbij om de FM-band tussen 87.5 en 108 megahertz. De historiek uit de vorige zittingsperiode is bekend. Vlaanderen stuitte op een weigering van de Franse Gemeenschapsregering om de frequenties te coördineren. De Vlaamse regering had toen op basis van een onafhankelijke studie een nieuw frequentieplan uitgewerkt. Hierdoor zou onder an-

dere een groter zendcomfort worden gegarandeerd voor de lokale radio's en het aantal zou waarschijnlijk verminderen.

Wettelijk gezien moet een nieuw plan zowel nationaal als internationaal worden gecoördineerd. Het overleg werd echter eenzijdig afgebroken door de Franse Gemeenschap. Men heeft nog geprobeerd om de zaak via het BIPT op te lossen. Toen bleek echter dat de toenmalige voogdijminister, de heer Di Rupo, enorme druk legde op het BIPT om niet te hard te zoeken naar oplossingen. Het is niet onbelangrijk dit te benadrukken.

Zonder coördinatie zou het Vlaams plan leiden tot etherchaos. Dat is dan ook de reden waarom de vorige Vlaamse regering het ontwerp heeft ingetrokken. In de plaats werd een voorstel van decreet ingediend, dat u, mijnheer de minister, ook hebt ondertekend, om de erkenningen te verlengen. De vergunningen van 11 Franstalige radio's werden door de Raad van State geschorst omdat ze op een onwettige wijze werden toegekend. Het BIPT heeft die zenders vervolgens uit de ether gehaald.

Ondertussen heeft de Vlaamse regering een nieuwe studie besteld. Het is dan ook belangrijk te weten welk draaiboek wordt gevolgd. Mijnheer de minister, welke afspraken qua timing werden gemaakt tijdens uw gesprekken met minister De Permentier ? Welke beleidsstrategie zou u ontplooiën ten opzichte van de feitelijke ontwikkeling in het radiolandschap van de Franse Gemeenschap, dat wordt gekenmerkt door steeds grotere zendvermogens ? Hoe kan men vermijden dat radio's in de Vlaamse Gemeenschap ook in de toekomst worden gestoord door zenders van de Franse Gemeenschap en Frankrijk ? Welke rol is er voor de lokale radio's weggelegd in Vlaanderen ? In het regeerakkoord staat duidelijk dat naast de lokale radio's ook landelijke commerciële zenders zullen worden opgericht. Hoe zal dit gebeuren ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik heb inderdaad kort na mijn aantreden contact opgenomen met de nieuwe mediaminister van de Franse Gemeenschapsregering, mevrouw De Permentier, over het radiodossier.

Ik trap een open deur in als ik zeg dat in Vlaanderen sinds 1994 de organisatie van het radiolandschap geblokkeerd is. Er is immers een slechte communicatie tussen de Franse en Vlaamse Gemeenschap. Ondanks de goedbedoelde pogingen van de afgelopen jaren, zijn we geen stap verder. Uiteindelijk heeft men het Vlaams frequentieplan, dat door mijn voorganger was opgesteld, voor de band boven de 102.4 megahertz opgeborgen. De coördinatie met de Franse Gemeenschap werd volledig afgeblazen.

Tijdens het gesprek met minister De Permentier werd de intentie geuit om te proberen via een dialoog oplossingen te vinden die leiden tot een winst situatie. Op dit ogenblik is zowel het nieuwe plan van de Franse als dat van de Vlaamse Gemeenschap geblokkeerd. Beide partijen staan dus nergens.

Er is een essentieel verschil tussen de manier waarop de Franstaligen het radiolandschap aanpakken en de wijze waarop Vlaanderen een en ander ziet. De Franse Gemeenschap heeft tot op heden de frequentieband benaderd als een geheel, namelijk van 87 tot 108 megahertz. Ze heeft getracht daar een maximale bezetting aan te geven. Vlaanderen heeft steeds geopteerd om de frequenties tussen 87.5 tot 102.4 megahertz exclusief voor te behouden aan de openbare omroep. De frequenties tussen 102.4 tot 108 megahertz werden gereserveerd voor lokale radio's. In de toekomst kunnen we die opdeling niet handhaven als we ooit de gesprekken met de Franse Gemeenschap succesvol willen afronden.

U hebt ook gevraagd welke beleidsstrategie ik wil voeren. In deze commissie heb ik steeds gezegd dat ik slechts een inhoudelijk antwoord kan geven op een vraag als ik weet wat technisch mogelijk is. In het verleden hebben we in het buitenland studies besteld om uiteindelijk te weten wat technisch mogelijk is. Op dit ogenblik is er een studie – de fameuze Broadcaststudie – die een invulling van de Vlaamse frequentieruimte mogelijk maakt van 102.4 tot 108 megahertz.

Deze studie is gemaakt op basis van een aantal technische voorschriften die niet worden aanvaard

door de Franse Gemeenschap. Zij gaat niet akkoord met de gebruikte parameters en studie- en meetmethode. De heer Van Rompuy heeft deze studie destijds toegelicht in de commissie. Aangezien ze echter niet kan worden geïmplementeerd, hebben we de vergunningen van de lokale radio's verlengd tot eind 2001. We hebben dus nog wat tijd om een oplossing te zoeken.

Welk standpunt nemen we hierbij in ? In het regeerakkoord staat dat moet worden onderzocht of op de band 87.5 tot 102.4, die vandaag exclusief is toegemeten aan de openbare omroep, nog vrije frequentieruimte is om landelijke commerciële radio mogelijk te maken. We hebben een studieopdracht uitgeschreven waarop acht bureaus hebben gereageerd. Nadat we een shortlist hadden opgemaakt, bleven er nog vier over. Daaruit hebben we twee bureaus geselecteerd. In samenspraak met de directeur-generaal Media is principieel beslist de opdracht toe te kennen aan Nozema. Aanstaande vrijdag heeft daarover nog een laatste gesprek plaats, waarna een definitieve beslissing volgt.

De studie start op 1 februari en loopt over 2 maanden. Rond april verwachten we dus de resultaten. Tijdens deze studie moet worden onderzocht of twee landelijke frequenties kunnen worden toegekend aan een privé-radio met een minimumdekkingsgraad over Vlaanderen van 70 percent. Men kan opteren voor één commerciële radio met een hogere dekkingsgraad of voor twee radio's met een lagere dekkingsgraad. De commissie kiest voor de tweede optie. Het voordeel is dat we, conform de Conventie van Genève, deze frequenties vrij snel ter beschikking kunnen stellen om ze via een systeem van veiling op de markt te brengen.

Wat de band 102.4 tot 108 betreft, rijst de vraag of we vasthouden aan het huidige systeem om zoveel mogelijk 100 Watt-radio's in deze ruimte onder te brengen. Daarbij bepaalt de Conventie van Genève dat we op de band 102.4 tot 104.8, die was voorbehouden voor hogere vermogens, zeven mogelijkheden hebben gaande van 50 kilowatt tot 20 kilowatt. We hebben deze mogelijkheden opgedeeld waardoor we meerdere radiofrequenties hebben kunnen toekennen met een lager vermogen. Ter hoogte van de taalgrens worden we echter geconfronteerd met een conflict tussen Vlaamse lokale radio's met een vermogen van 100 watt en Franse lokale radio's met een veel hoger zendvermogen. We worden daar dus weggedrongen. Nu bestaan er twee mogelijkheden : ofwel verlaagt de Franse Gemeenschap het vermogen van de lokale radio's, ofwel verhoogt Vlaanderen het vermogen van de Vlaamse lokale radio's.

Van Mechelen

Na de studie over de band onder 102.4 megahertz, zullen we een bijkomende studie laten uitvoeren naar de band 102.4 tot 104.8 megahertz. Daarbij zullen we hogere vermogens toekennen in de plaats van frequenties op basis van 50 of 20 kilowatt, zoals bepaald door de Conventie van Genève. Daardoor wordt het mogelijk een aantal grotere regionale radio's onder te brengen. Zo kan in de band 104.8 tot 108 megahertz, conform het low power agreement, een maximaal aantal radio's worden geïmplementeerd. Na een technisch onderzoek zal ik nagaan of we ook in de band onder 102.4 megahertz, mits het akkoord van de VRT, een aantal kleinere regionale radio's kunnen onderbrengen op vrije frequentieruimtes.

Uit de studie van Broadcast & Partners blijkt dat de band 102.4 tot 104.8 megahertz kan worden opgedeeld in 33 frequenties, gaande van 100 watt tot 3000 watt. Ik verkies persoonlijk het probleem met de Franse Gemeenschap op te lossen en die 33 frequenties te herleiden tot een kleiner getal met een voldoende sterk vermogen. Zo worden we inzake technisch vermogen evenwaardig aan de Franse Gemeenschap.

Uit het gesprek met minister De Permentier is gebleken dat we bereid zijn om eventueel frequenties te ruilen waardoor geen nieuw conflict wordt gecreëerd. Dit zou een enorme stap voorwaarts zijn, mede dankzij het feit dat we de ene procedure na de andere winnen. Bovendien kunnen we, van zodra het BIPT zal optreden, het functioneren van het Franstalige radiolandschap volledig onmogelijk maken. De bedoeling is dat we tegen Pasen 2000 weten wie wat wilt, wat mogelijk is en hoe dit moet worden ingevuld. Zo moeten we komen tot een aangepast frequentieplan voor lokale radio's in Vlaanderen.

Mijn administratie heeft nagekeken hoe de lokale radio in Vlaanderen evolueert sinds de inwerking-treding van het nieuwe decreet waarbij ketenvorming officieel is toegelaten. 60 percent van de lokale radio's zijn op dit ogenblik opgenomen in één van de zeven ketens. Er zijn vier grote ketens die worden opgedeeld in twee groepen. Dat zijn de VTM-groep met Top Radio en Radio Mango en de Contact-groep met de Contactradio's en Familie-radio. In die vier groepen bevindt zich op dit ogenblik het merendeel van de lokale radio's. Daarnaast zijn er enkele lokale initiatieven, namelijk een keten in Limburg die een tiental FM-fre-

ties groepeert, waardoor men een soort privé-radio Limburg krijgt.

Op termijn moeten we streven naar een landschap waarbij men binnen de FM-band onder de 102.4 megahertz in een alternatief voorziet voor de openbare radio mits het creëren van twee landelijke frequenties voor commerciële radio. De markt zal uitwijzen of men een privé-tegenhanger creëert voor Radio 1, Donna, Studio Brussel of andere. De privé-tegenhanger van Radio 3 zal volgens mij kabelradio worden, die op dit ogenblik vrij sterk in opgang is. Deze luisteraars willen de beste kwaliteit en die realiseert men via kabelradio. In de band 102.4 tot 104.8 megahertz moet men de privé-tegenhangers creëren van Radio 2. Hier kan men een soort privé-radio Antwerpen, Brabant, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen scheppen, met volgens mij liefst twee commerciële tegenhangers van de openbare zender. In de band 104.8 tot 108 megahertz moeten we in maximale ruimte voorzien voor lokale radio's.

We moeten er oog voor hebben welke kruisverbanden we toelaten en wie eigenaar wordt van wat. We moeten ons geen illusies maken dat we dit in een decreet zullen kunnen vastleggen. We kunnen een aantal intenties en kwaliteitswaarborgen inschrijven, maar stringente bepalingen zoals het feit dat degene die de landelijke frequentie heeft, geen regionale frequentie mag hebben, zullen we niet decretaal kunnen regelen. We zullen proberen dit op een zo correct mogelijke manier in te vullen. Dit is gisteren ook met de administratie Media besproken.

Een grondige studie van de technische mogelijkheden zal uitwijzen wat in de praktijk mogelijk is. We moeten proberen eenzelfde radiolandschap tot stand te brengen in de Franse als in de Vlaamse Gemeenschap als we ooit een coördinatie willen bekomen. Als we niet kunnen coördineren, staan we beiden nergens.

We hebben gisteren besproken dat we een kader zullen creëren waarbinnen we de TDAB-blokken willen zien ingevuld. Een medewerker van de administratie zal binnenkort opnieuw in het buitenland zijn voor de verdere besprekingen. We hebben op dit ogenblik een volledig blok toegewezen gekregen voor de landelijke radio in Vlaanderen. Het is de bedoeling een tweede blok op te tillen van het regionaal niveau naar het landelijk niveau zodat we de mogelijkheden zouden kunnen verdubbelen. We moeten proberen om bij de aanpassing van het decreet meteen ook het kader te tekenen waarbin-

Van Mechelen

nen digitale radio in Vlaanderen kan worden ingevuld.

Wanneer dit zal gebeuren, zal volledig afhankelijk zijn van de implementatie van de ontvanger die op dit ogenblik nergens staat. Volgens mij is dit hetzelfde verhaal als dat van de CD-speler die de pick-up heeft verdrongen. Het gaat eerst heel traag en plots komt er een point of no return. De vraag is : wanneer begint de implementatie en wanneer komt de knik er ? Is dat in 2002, of in 2004 ? Op dit ogenblik heeft niemand daar zicht op.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor het omstandig en open antwoord. Ik onthoud dat de opdeling 87.5 tot 102.4 en 102.4 tot 108 megahertz waarschijnlijk niet kan worden gehandhaafd om tot resultaten te komen met de Franse Gemeenschap. Dit is een zeer belangrijk uitgangspunt. Ofwel zal de Franse Gemeenschap haar vermogens moeten laten zakken, ofwel zal de Vlaamse Gemeenschap haar vermogens moeten optrekken. Ik vrees dat dit veeleer zal gebeuren omdat onze vermogens toch al bijzonder laag zijn. De CVP-fractie wil nog altijd bijzondere aandacht schenken aan de toekomst van de echte lokale radio's. 60 percent zit al in ketens, maar 40 percent zit er nog altijd niet in.

Men zegt dat men de opdeling niet moet handhaven, maar de studies worden wel opgedeeld.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik behoud de opdeling die conform de Conventie van Genève tot stand is gekomen, maar ik wil ze anders invullen. Tot op heden is alles onder de 102.4 megahertz openbare omroep, maar ik zou daar ook privé-radio willen mogelijk maken. De opdeling 102.4 tot 104.8 megahertz is conform de Conventie van Genève toebedeeld voor grote vermogenradio's en is in het verleden ingevuld door vele kleintjes. Dit blijkt niet te functioneren. We krijgen ontelbare klachten.

We kunnen twee dingen doen : ofwel keren we terug naar wat de Conventie van Genève heeft voorgesteld en we laten er opnieuw grotere vermogens toe, ofwel blijven we bij de kleine vermogens, maar dan moet de Franse Gemeenschap zakken of het zal niet werken. Het zal gemakkelijker zijn om onze vermogens op te trekken dan de Franstaligen te vragen de hunne te verminderen. Dat zullen ze

nooit doen. Voor deze keuze stond ook mijn voorganger. Door deze keuze niet te maken, wordt de impasse bevestigd.

De heer Carl Decaluwe : U hebt tijdens de begrotingsbespreking gezegd dat er vanaf december geregeld een trilaterale bespreking plaats zal hebben met het oog op een verfijning van het frequentieplan op Belgisch niveau. Op die manier wilt u tot een win-winsituatie komen. Wie heeft het voorzitterschap van dit trilateraal overleg ?

Minister Dirk Van Mechelen : Niemand. Op dit ogenblik zijn er vergaderingen aan de gang. De laatste vergadering vond plaats op 25 november. Er zijn twee niveaus, namelijk het niveau van de administratie waarbij zowel de administratie van de Vlaamse als van de Franse Gemeenschap en het BIPT samen vergaderen. Het was de bedoeling in eerste instantie te komen tot een correcte database zodat we de juiste inschatting kunnen maken van wat er op het terrein gebeurt. De database hebben we trouwens ook nodig om Nozema de kans te geven zijn werk te doen. Er komen bijkomende vergaderingen om dit verder uit te praten, en er zal ook op ministerieel niveau geregeld overleg zijn om te proberen keuzes te maken waar dat nodig is. Eén van die keuzes zal zijn wat we doen in de band 102.4 tot 104.8 megahertz. Als ik vasthoud aan 100 watt en minister De Permentier aan 5 kilowatt, dan zijn we er over vijf jaar nog niet uit.

De vraag is : waar zijn onze radio's in Vlaanderen mee gediend ? U zegt dat u bezorgd bent om de lokale radio's, maar we zijn dat allemaal. Radio is ook een gegeven van economische leefbaarheid. Daarom gaf ik u het cijfer van het aantal ketenradio's. U hebt zich in het verleden steeds verzet tegen het feit dat die radio's in een dergelijke keten zouden terechtkomen. Ik heb daarop steeds gezegd dat dit niet een kwestie van willen is, maar een kwestie van economische noodzaak. Nu kunnen we enkel vaststellen dat radio's zoals Mango en Familie één grote economische entiteit vormen met de bedoeling leefbare radio te maken.

Eigenlijk zou het bijzonder interessant zijn een onderzoek te laten uitvoeren om te weten te komen hoeveel lokale radio's niet in een keten zitten en nog volgens de filosofie van 1982 werken. Dat waren meestal radio's die ontsproten waren uit puur vrijwilligerswerk.

Op 31 december 2001 verstrijken deze vergunningen. Tegen dan moeten we beslissen, rekening houdend met de technische gegevens, hoe het radio-

Van Mechelen

landschap er voor de volgende negen jaar zal uitzien.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de aangekondigde fusies in het Gentse theatergebouwen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandebossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de aangekondigde fusies in het Gentse theatergebouwen.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik zal mijn vraag om uitleg omwille van de recente ontwikkelingen enigszins anders moeten formuleren dan ze schriftelijk was aangekondigd. Dit heeft onder meer te maken met het feit dat de begrotingsbesprekingen ondertussen achter de rug zijn, maar ook met het feit dat de fusie in Gent ondertussen verwezenlijkt is.

Sta mij toe eerst even in de tijd terug te keren. In de zomer van 1999 zijn er tussen de Gentse theatergezelschappen De Kopergietery, Victoria, het Nieuwpoorttheater, het NTG en Arca maandenlange gesprekken gevoerd. Het was toen zeer onduidelijk wie eigenlijk met wie aan het praten was en wie met wie in zee zou gaan. Uiteindelijk hebben die gesprekken tot een breuk geleid, een breuk die zich vertaalde in enerzijds een partnership tussen De Kopergietery, Victoria en het Nieuwpoorttheater en anderzijds een fusie van Arca met het NTG. Door die fusie gaan beide gezelschappen voortaan onder de naam Publiekstheater door het leven.

Dat dit reeds realiteit is, mag blijken uit de beslissing die eind oktober door de raad van bestuur van het NTG werd genomen om de statuten van de instelling van openbaar nut reeds aan te passen met

het oog op de nieuwe subsidieperiode die pas ingaat in 2001. Indien ik me niet vergis, gebeurde die vroege aanpassing aan de nieuwe situatie van 2001 op vraag van de Vlaamse Gemeenschap zelf. De bedoeling van die fusie is de oprichting van een stadstheater met een nieuw profiel waarbij men zich inspireerde op het Antwerpse en het Brusselse voorbeeld. Het spreekt vanzelf dat een fusie van dergelijke omvang haar sporen zal nalaten binnen de Gentse toneelwereld.

Dat nieuwe Publiekstheater zou onder meer streven naar een ruimere werking en naar een meer open programmatie. Het is precies over dat laatste punt dat de discussie is ontstaan. De minister heeft van die discussie, vermits hij dienaangaande in een interview met De Morgen zelf het woord 'theateroorlog' in de mond nam. Ikzelf heb steeds beklemtoond dat die vijf Gentse theatermakers beter theater zouden maken dan "van hun theater" maken.

Sta mij toe ook even terug te keren naar de evaluatie door de beoordelingscommissie van de artistieke werking van Arca en het NTG voor het seizoen 1998-1999. Die evaluatie voor Arca was rondtuit vernietigend. De beoordelingscommissie stelt dat er eigenlijk geen artistiek beleid is. Ik ben al enkele jaren betrokken bij de discussies over het NTG. Het debat gaat niet zozeer over het zakelijk dan wel het artistieke aspect. Ik tracht me daar niet in te mengen. Van het ogenblik dat men het echter over financiën heeft, is er ook een impact op het artistieke beleid van een gezelschap. De beoordelingscommissie is ook niet zo positief over het NTG.

Men zegt dat er wel een inspanning werd geleverd om het publiek dat men is kwijtgespeeld terug te winnen. Dat valt inderdaad niet te ontkennen. De publieksaan groei is immens. De commissie voegt daar wel aan toe dat de stukken die het NTG brengt niet stroken met de opdracht van een grootstedelijk repertoiregezelschap. De financiële toestand van het NTG is op dit ogenblik niet erg rooskleurig. Dat geldt op dit ogenblik trouwens voor veel instellingen die zich bezighouden met de podiumkunsten. De productiekosten stijgen schrikbarend.

Mijnheer de minister, staat u achter een dergelijke fusieoperatie met twee kampen ? In de media sprak men in termen van oorlog. Ook de heer Platel schreef in die zin over de voorgenomen fusie tussen Arca en het NTG. Bij de fusie gaat men

Vandenbossche

ervan uit dat de middelen die thans naar Arca en het NTG gaan, worden samengevoegd waardoor men over meer financiële middelen kan beschikken. Moet een fusie leiden tot meer uitgaven? Zulke operaties hebben dikwijls andere doelstellingen dan het genereren van meer geld.

De heer Jos Stassen, voorzitter : De zenuwachtigheid die ook in Gent is ontstaan, heeft vooral te maken met de voorbereiding van de dossiers. Ook het gebrek aan zalen speelt hierbij een rol. Dat is niet zozeer een probleem voor de minister dan wel voor de stad Gent. De Vlaamse Gemeenschap en deze commissie kunnen daar weinig over zeggen.

Ik betreur wel wat er zich de jongste dagen afspeelt. Men trekt de credibiliteit van de beoordelingscommissie in twijfel. Ik begrijp dat die zenuwachtigheid te maken heeft met het feit dat de gezelschappen willen overleven. Arca heeft duidelijk gekozen om te overleven via een fusie. Indien dit niet zou gebeuren, was het duidelijk dat de commissie een ander oordeel zou vellen. De minister kan uiteraard nog zelf beslissen.

De zenuwachtigheid heeft geleid tot uitspraken die de credibiliteit van de commissie in twijfel trekken. Dat is geen goede zaak. Uiteraard staat het iedereen vrij te zeggen wat hij wil. De beoordelingscommissie moet echter in volle onafhankelijkheid kunnen werken.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik heb het probleem van de zalen niet vermeld, omdat ik tijdens de begrotingsbesprekingen al even over het Infrastructuurfonds heb gesproken. Ik heb toen gezegd dat men dit fonds zou moeten kunnen aanwenden voor de kleinere podia. Ik wil daarmee uiteraard geen uitspraak doen over het feit of ze artistiek beter of slechter zouden werken.

De discussie gaat echter niet enkel over zalen. De drie gezelschappen hebben elk een eigen zaal. Die van de Kopergieterij is trouwens volledig vernieuwd. Er is wel een probleem met een zaal die in gemeenschappelijk gebruik is, namelijk de Minard. Vanuit de fusie-idee is er een voorstel gegroeid om 1 maand per jaar elk van de zalen van het NTG ter beschikking te stellen van het partnership. Dat werd niet echt goed onthaald.

Het debat gaat in feite over de investeringen die de betrokken theaters moeten doen in hun zalen. De

subsiëring hiervan verloopt veel moeilijker dan de betoelaging van de werkingsmiddelen van die theatergezelschappen. Ik verwijs hierbij naar de ingrepen in het Nieuwpoorttheater. Men kan die niet allemaal dragen. Men kijkt dan naar de grote instellingen, zoals het NTG, waar investeringen door de stad, de Vlaamse Gemeenschap of door beide worden gedragen.

Er schort iets aan de wijze waarop men met culturele infrastructuur omgaat. Indien men investeert in een culturele privé-infrastructuur, zoals Arca, dan kan er een probleem ontstaan als dat gezelschap zijn gebouwen verkoopt aan iemand die de zaal omvormt tot een danszaal. Alle overheidsinvesteringen zijn dan verloren. Men moet nagaan of hiervoor geen regeling kan worden opgesteld.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Vandenbossche, op uw formele vraag kan ik bevestigen dat iedere professionele organisatie voor podiumkunsten die beschikt over een rechtspersoonlijkheid met een niet-commercieel karakter, een aanvraag tot erkenning en subsidiëring kan indienen. Hieruit volgt vanzelfsprekend dat de VZW Publiekstheater – die ontstaat uit de fusie tussen Arca en het NTG – een aanvraag kan indienen voor het geheel van zijn activiteiten inzake teksttheater.

Inzake de financiële repercussie zal de Vlaamse regering een beslissing nemen over de vierjarige enveloppe, na advies van de beoordelingscommissie voor de Nederlandstalige Dramatische Kunst en door de administratie. Voor de decretale basis van deze procedure verwijs ik naar het Podiumkunstendecreet van 18 mei 1999.

De zogeheten theateroorlog, die gelukkig enigszins is geluwd, valt inderdaad te betreuren. Ik wens niet deel te nemen aan deze retoriek. Ik onthoud vooral dat in Gent op een spannende wijze wordt nagedacht over een herschikking van het landschap, zowel in termen van subsidie als van infrastructuur. Een cultuurbeleid op zowel stedelijk als Vlaams niveau moet mee evolueren met de samenleving. In dit verband heb ik de voorzitters van de commissies gevraagd om de individuele dossiers steeds te beoordelen in het licht van de stedelijke en regionale dynamiek.

Mijnheer Vandenbossche, u had nog een aantal bijkomende vragen. Het is niet aan de minister om een uitspraak te doen over het feit of hij al dan niet achter fusieplannen staat met twee kampen. Mijn beoordeling zal in grote mate afhankelijk zijn van

Anciaux

de uitspraak van de commissie en de administratie. Het al dan niet geven van een appreciatie kan slechts tot uiting komen op het ogenblik dat de commissie en de administratie een voorstel doen. Maar dit heeft eigenlijk niets te maken met mijn persoonlijke mening over deze theateroorlog.

U vraagt of bij een fusie de twee subsidieposten worden samengevoegd. Ik zal hier vandaag geen uitspraak over doen. Ik wacht terzake nog op het advies van de beoordelingscommissie en de administratie. Ik begrijp echter uw bezorgdheid. Een verhoging of een samenvoeging van de kredieten wordt echter slechts overwogen op basis van het nieuwe dossier. Ik ben het er uiteraard mee eens dat er problemen zijn in verband met de financiering van de podiumkunsten in het kader van het nieuwe podiumkunstendecreet. Tijdens de begrotingsbesprekingen hebben we daar al op gewezen. Als we dit decreet een kans op slagen willen geven, is het een absolute prioriteit om de kredieten voor 2001 op te trekken.

Wat de credibiliteit van de beoordelingscommissie betreft, deel ik de mening van de voorzitter. Het was een uitdrukkelijke wens van de decreetgever om op deze wijze te handelen. Daarbij behoudt elkeen zijn verantwoordelijkheid. Ik wil me niet verstoppen achter de adviezen van de beoordelingscommissie, maar ik trek haar credibiliteit niet in twijfel. Bedenkingen zullen er altijd zijn en absolute objectiviteit is nooit helemaal gegarandeerd. Daarom blijft de politieke verantwoordelijkheid bij de minister berusten. Ik hoop althans dat kruis te

mogen dragen. Cultuur zal me altijd na aan het hart liggen.

Wat het Infrastructuurfonds betreft, moeten we ons de vraag stellen of het structurele probleem inzake infrastructuur, zoals bijvoorbeeld onderhoud, niet moet worden ondergebracht in de globale enveloppe van het podiumkunstendecreet. Daartoe moeten we proberen het Cultureel Infrastructuurfonds uit te breiden en een zeer sterke objectivering door te voeren.

De heer Dany Vandebossche : Het verheugt me dat de minister zich, ondanks alles, met cultuur zal blijven bezighouden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.23 uur.*

RECHTZETTING**Handelingen C21-CUL1 van woensdag 27 oktober 1999**

Op bladzijde 23, eerste kolom, de spreker "De heer Walter Vandebossche" vervangen door de spreker "De heer Dany Vandebossche" en de spreker "De heer Danny Vandebossche" vervangen door de spreker "De heer Jan Van Duppen".